

Vergaderjaar 1999–2000

26 800

Nota over de toestand van 's Rijks financiën

Nr. 37

BRIEF VAN DE MINISTER-PRESIDENT, MINISTER VAN ALGEMENE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 februari 2000

Middels uw stenogram d.d. 15 februari jl. mocht ik kennis nemen van het verzoek van uw Kamer geïnformeerd te worden over de inhoud van enkele op 14 februari jl. door mij gedane uitspraken met daarbij een toelichting op het waarom van die uitspraken.

In antwoord op het eerste deel van dit verzoek mag ik u verwijzen naar de bijlage van dit schrijven waarin de meest relevante passages uit de door mij op 14 februari jl. gehouden toespraak zijn opgenomen.

Omtrent het waarom van mijn uitspraken kan ik kort zijn. Zowel noodzakelijke investeringen in de kwaliteit van onze samenleving als een reductie van onze nationale schuld en, daarmee verbonden, de rentelasten zijn ondersteunend bij het beantwoorden van vragen waarvoor de voortgaande vergrijzing ons nu en in de toekomst stelt. De gunstiger economische ontwikkeling die zich aftekent biedt ons reëel perspectief op het boeken van voortgang op beide sporen.

De Minister-President,
De Minister van Algemene Zaken,
W. Kok

Passages uit toespraak van minister-president W. Kok t.g.v. presentatie PvdA-discussienota «De Kleur van Grijs», Pulchri Studio, 14 februari 2000

Deze nota nodigt uit tot discussie. Een discussie die extra reliëf krijgt tegen de achtergrond van uitzicht op een verdwijnend EMU-tekort enerzijds en een nog altijd veel te hoge staatsschuld.

Nieuwe inzichten laten zien dat de huidige verwachtingen met betrekking tot economische groei, begrotingstekort en werkgelegenheid in sterk gunstige zin afwijken van de behoedzame aannames van het regeerakkoord. We staan voor nieuwe afwegingen, met de afgesproken spelregels als uitgangspunt.

Ik verzeker u dat het kabinet bij het maken van die afwegingen niet alleen de korte termijn zal betrekken, maar dat het ook en vooral de vereisten waaraan onze samenleving op de langere termijn moet voldoen, daarin volop een plaats zal geven.

De arbeidsparticipatie onder onze potentiële beroepsbevolking zal nog verder moeten toenemen.

Het succes van de laatste jaren zal met behulp van nieuwe instrumenten kunnen worden voortgezet als we opleidingen verbeteren en ouderen langer de kans geven én aanmoedigen aan het werk te blijven, mits hun gezondheid het toelaat natuurlijk.

De kosten van gezondheidszorg zullen uit de aard der zaak gestaag toenemen en vragen om budgettaire inpassing, met alle aandacht die daarbij ook voor de organisatie en het aanbod van de zorg nodig is.

En tot slot – voor dit moment – zal moeten worden voorkomen dat de economische ontwikkeling in haar eigen staart bijt. Alle aandacht moet dus uitgaan naar een hoogwaardig arbeidsaanbod, door innovatie, scholing en opleiding, naar een moderne infrastructuur en naar niet aflatende prioriteit voor het milieu.

Want een deel van de antwoorden op de sleutelvragen in deze nota bestaat uit het voortzetten en versterken van het effectieve beleid van de afgelopen jaren.

Bij het verdelen van de meevallers van nu gaat het niet in de eerste plaats om de wedstrijd tussen òf «meer uitgaven» òf «minder schuld». Het lijkt een beetje een digitaal dual: òf het een òf het ander.

Voor beide is ruimte binnen de huidige mogelijkheden en beide zijn nodig voor de kwaliteit van onze gezamenlijke toekomst.

Kiezen voor die gezamenlijke toekomst is belangrijker – dat heeft ook ons verleden bewezen – dan korte termijn gewin voor wie de neiging heeft wel heel erg aan de portemonnee van vandaag te denken.

Als we de vruchten die we nu oogsten langs het spoor van noodzakelijke uitgaven in combinatie met dat andere spoor, het spoor van schuldvermindering (ook via het AOW-fonds), inzetten voor later, zullen we de opgaven die alle kleuren grijs ons straks stellen beter aankunnen.